

लम्, अग्नये वैश्वानराय द्वादशकपालं पुरोडाशम् ५ । स यद-
 ग्नये पथिष्ठते निर्वपति । अग्निर्वै पथः कर्ता स यस्मादेवादी
 यजमानो यत्प्रथमादेति तमेनमग्निः पन्थानमापादयति ६ ।
 अथ यदिन्द्राय दत्तम् । पाप्मा वै दत्तो यो भूतेर्वारयित्वा
 तिष्ठति कल्याणकर्मणः साधोस्तमेतदिन्द्रैशैव दत्तम् पा-
 प्मानं दत्तं हन्ति तस्मादिन्द्राय दत्तम् ७ । अथ यदग्नये
 वैश्वानराय द्वादशकपालं पुरोडाशं निर्वपति यत् वा
 इन्द्रो दत्तमहंस्तमग्निना वैश्वानरेण समदहत्तदस्य सर्वं
 पाप्मानं समदहत्तथोएवैष एतदिन्द्रैशैव दत्तम् पाप्मानं
 दत्तं हत्वा तमग्निना वैश्वानरेण संदहति तदस्य सर्वं
 पाप्मानं संदहति स यो ह्यैवं विद्वानेतयेष्ट्या यजते न
 हास्यात्यश्न पाप्मा परिशिष्यते ८ । तस्यै सप्तदश सामिधे-
 न्यो भवन्ति । उपांशु देवता यजति याः कामयते ता या-
 ज्यानुवाक्याः करोत्येवमाज्यभागावेवं संयाज्ये ९ । तिसृ-
 धन्वं दक्षिणां ददाति । धन्वना वै श्वानं वाधन्ते तदेत-
 मेवैतद्वाधते यत्तिसृधन्वं दक्षिणां ददाति १० । दण्डं द-
 क्षिणां ददाति । दण्डेन वै श्वानं वाधन्ते तदेतमेवैतद्वाधते
 यद्दण्डं दक्षिणां ददात्येषा ऽन्वादिष्टा दक्षिणा दद्यात्ते वा-
 स्यामध्यन्यद्यादतरा दक्षिणास्तासां यत् सस्यद्येत सा
 सा ह्येषा पशव्येष्टिस्तयाधनभ्युद्दृष्टो यजेतैव ४ क० ।
 “दर्शयागे पुरस्ताच्चन्द्रदर्शनप्रायश्चित्तेष्टिरुक्ता अथ पश्चा-
 त्दर्शने नैमित्तिकोमिष्टिं विधित्सुराह । अथानन्तरं
 सार्थकाले एष चन्द्रमाः पश्चात् प्रतीच्छां दिशि दृश्ये
 दृश्यते । अभ्यवेक्षते अभ्यवेक्षते पश्यति यथा शालाष्टको
 वने संचरती मेघादीन् पशूनभ्यवजिहीर्षति । एतस्मादेव
 खलु चन्द्रसम्बन्धिस्वरूपेण पूर्वोक्तवत् अकारः समा-
 सान्तः तस्माच्चन्द्रादिति भीष्मा उक्तरूपया भीत्या, काया-
 सुपगच्छन्ति गवाद्याः पशवः तिरोहितता यजमानस्य भव-
 न्नीत्यर्थः पशूनासुपतापकारि यदेतच्चन्द्रदर्शनं तत् खलु-
 चितं शुना रिक्तीकृतमित्याचक्षते २ । एतमेव चन्द्रगतं दोष-
 सेवभाचक्षते, चन्द्रमसः सम्बन्धो तन्मण्डलमध्यवर्ती शश
 इति अत एव तस्य शशाङ्क इति प्रसिद्धिः । उपवसथकाठं
 गतं देवाच्चरुपं चन्द्रमसं पौर्णमासीकाले द्रवीकुर्वन्ति । पशव
 ओषधीर्जग्ध्वा अपश्व धीत्वात्मानि तं चान्द्रमसं कृत्स्नं रस-
 ससावास्यायां धारयन्ति तत एनं रसमसावास्यासम्बन्धिन्यां
 रात्रौ पशुभ्यः सकाशात् संनयति सस्यक्प्रापयति । तत्-
 संनयनं प्रतिपञ्चन्द्रदर्शने सति नोपपद्यते । ३ दर्शयाग-
 स्थातिक्रान्तकालत्वे दोषसुपन्यस्य तन्नाशुष्ठानप्रकारमाह ।

प्रकृतो दर्शयागः शीघ्रं समापनोयः अनन्तरमेवैवेतद्दोषप-
 रिहाराय प्रायश्चित्तेष्टिः कर्तव्या । स आसावास्याविधेर्न-
 वेति यच्चोदितकालेऽनुष्ठितोऽसावास्यायागस्तत्प्रकारेणैव
 प्रतिपदि प्रक्रान्तां दर्शयेत् समाप्य ४ । अथास्यामिष्टौ प्रक-
 तिवद्विक्रान्तः कर्तव्येति नोदकप्राप्तेषु विषेषं विधत्ते ।
 प्रकृतौ पञ्चदश अत्र नोदकप्राप्तास्ताः पृथुवाजवत्यौ
 धात्ये द्वे इति सप्तदश (सामिधान्यः) भवन्ति । प्रकृतौ प्र-
 धानयागे उच्चैर्धर्मः । प्रकृतदेवतालिङ्गयुक्ताश्चतुःषष्ट्यां
 दाशतयां समान्नाता या ऋचताः कामयते । आज्यभागयोः
 स्विएकद्यागे च याथाकास्यम् ९ । तिसृभिरिषुभिर्मुक्तं धनुः
 तिसृधन्वम् पूर्ववदकारः समासान्तः । एतं चन्द्रात्मकं
 दिव्यं श्वानम् १० । अदृश्यमानचन्द्रे ऽ, ऽपि” ११ भा०
 “इष्टिः पार्वीयणान्नीयाः केवलानिर्वपेत् सदा” मनुः “प्राजा-
 पत्यां निरूप्येष्टिम्” । “हेमन्ते नवशखेष्ट्या” मनुः “आ-
 रैभरे जितात्मानः पुत्रीयामिष्टित्विजः” रघुः । २ ‘याग-
 मात्रे च “कर्तुमिष्टिमभिव्याञ्छता मया” माघः राजसूयया-
 गाभिप्रायमिदम् । इष-क्तिन् । ३ इच्छायाम् । इष्टप्रयोग-
 निर्वाहाय पातञ्जलभाष्यकृतः इच्छाबोधके षष्ठोकाद्यात्मक
 वाक्यभेदे च । यथा । “द्विपर्यन्तानामेवेष्टिः” सर्वान्नीष्ट-
 त्तिसाले पुं वद्भाव इत्यादि । एतयेष्ट्या “ठक्कशोश्च” वार्त्ति०
 “एकतद्धिते चेति” सूत्रञ्च गतार्थम् सि० कौ० । “अनुत्-
 सूत्रपदन्यासिति” माघव्याख्यायाम् अनुत्सृष्टसूत्राक्षरा
 इष्ट्युपसंख्याननैरपेक्ष्येण सूत्राक्षरैरेव इति मत्तु० ।
 इष्टिका स्त्री इष-तिकन् । इष्टकाशब्दार्थे “उद्घर्षणं त्विष्टि-
 कया कण्डुकोठविनाशनम्” सुश्रु० । “इष्टिका काञ्चनी-
 चात् चयनार्थं कृता भवत्” भा० आश्व० ८८ अ० ।
 इष्टिकापथिक न० इष्टिकायाः पथिकं तदुद्ग्रेदेनापि प्रभव-
 त्वात् । नामज्जकलणे राजनि० । [कृतयागे ।
 इष्टिकृत् त्रि० इष्टिं यागं कृतवान् क-भूते क्तिप् ईत० ।
 इष्टिन् त्रि० इष्टमनेन इष्टा० इनि । कृतयागे “अध्वरेषि-
 टिनां पाता” भट्टिः ।
 इष्टिपच पु० इष्टये इच्छायै अभिलाषार्थं पचति न यज्ञार्थं
 पच-अच्- ४त० । १ कपणे २ दैत्ये च शब्दर० । स ह
 खेच्छापूर्णाशमेव पचति न यज्ञार्थमिति तस्य तथात्वम् ।
 इष्टिपशु पु० ईत० । यज्ञिये पशौ । त्रिका० ।
 इष्टिमुष् त्रि० इष्टिं यागं सुष्णाति सुष-क्तिप् ईत० । दैत्ये
 इष्टियायजूक पु० इष्ट्या यायजूकः । “कार्येष्टियजनशीवे ।
 “तस्मान्नेष्टियाजूकः स्यात् पशुभ्यः एकं प्रायच्छत्” ४०८० ।